

ÎMPOTRIVEȘTE-TE PRESIUNII DE GRUP

Cum să rămâi ferm în credință

JOHN P. NAPPO

Împotrivește-te presiunii de grup

JOHN P. NAPPO

ÎMPOTRIVEȘTE-TE PRESIUNII DE GRUP

Cum să rămâi ferm în credință

MAGNA GRATIA

ÎMPOTRIVEȘTE-TE PRESIUNII DE GRUP. CUM SĂ RĂMÂI FERM ÎN CREDINȚĂ

John P. Nappo

Copyright © 2026 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original sub titlul *Resisting Peer Pressure: Standing Firm in Faith*, de John P. Nappo, The Mentoring Project, 2026. Tradus și publicat cu permisiunea The Mentoring Project – <https://thementoringproject.com/>

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Tehnoredactare și DTP: MG Studio.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

ISBN: 978-630-351-327-0 (pdf); 978-630-351-328-7 (epub).

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Cuprins

Introducere. Presiunea mulțimii	7
Partea întâi. Exemple de presiune de grup în Biblie	15
Partea a doua. Chemarea lui Isus de a merge pe calea îngustă	33
Partea a treia. Modalități practice de luptă cu presiunea de grup	45
Încheiere. Un cuvânt final de încurajare	65
Despre MAGNA GRATIA	

INTRODUCERE.

PRESIUNEA MULȚIMII

În timp ce vorbeam cu prietenul meu, mi-am dat seama că experiența l-a schimbat complet. El mi-a spus:

Îmi amintesc de parcă totul s-ar fi petrecut. Tot ce era în casă a început să se zguduie, apoi să se cutremure și să zboare de pe rafturi. Locuiam în California și „IT” era un cutremur – unul mare. Pământul se mișca în sus și în jos ca o placă de surf pe ocean. La început, am fost șocat, apoi realitatea m-a trezit, și am fugit din casă pe stradă, doar ca să descopăr că afară era mai rău. După aproximativ un minut, care a părut că ține o oră, totul a devenit ciudat de liniștit. După cum îți poți imagina, acest cutremur a fost cel mai înfricoșător și puternic lucru pe care l-am văzut vreodată.

Nici măcar nu-mi puteam imagina prin

ce a trecut el.

Ca un cutremur, presiunea grupului de persoane din jurul tău este una dintre cele mai puternice forțe care ne modelează viața. Spre deosebire de cutremur, presiunea grupului nu strigă de obicei, ci lucrează cu șoapte. Ea rareori cere impunând, ci sugerează blând. Dar efectele presiunii grupului de colegi sau prieteni sunt profunde. Presiunea grupului ne poate atrage în păcat, ne poate reduce la tăcere convingerile și ne poate îndepărta de pe calea lui Dumnezeu. Ea afectează elevii la sala de clasă, adulții la locul de muncă și chiar liderii din slujirea religioasă. Și, deși societatea poate minimaliza presiunea grupului tratând-o ca pe o problemă tipică pentru adolescenți, Scriptura ne arată că dorința de a integra a fost întotdeauna o ispită pentru inima omului.

Așadar, iată o definiție cu care să lucrăm:

INTRODUCERE

Presiunea grupului [eng. *peer pressure*] este tentația de a crede sau de a te comporta într-un anumit fel pentru că prietenii tăi sau cei din jurul tău așteaptă acel lucru de la tine sau cel puțin pentru că tu crezi că asta așteaptă ei.

Noi avem o dorință de a le fi pe plac altora și, în acest proces, de a compromite credințele sau standardele noastre morale. Vrem să fim acceptați. Nu vrem să ieșim în evidență din mulțime. Așa că, ne aliniem grupului, chiar și atunci când știm că ar trebui să procedăm diferit.

Dumnezeu a chemat încă de la început poporul Său să trăiască altfel, anume să se împotrivească presiunii din partea lumii și să umble pe calea îngustă a neprihănirii. Gândește-te la cuvintele lui Solomon din cartea Proverbe: „Fiule, dacă niște păcătoși vor să te amăgească, nu te lăsa câștigat de ei!” (Prov. 1:10). Realitatea este că păcătoșii

te vor atrage. Întrebarea nu este dacă te confrunți cu presiunea grupului, ci cum răspunzi când ea apare.

Una dintre cele mai directe porunci din Scriptură privind presiunea grupului se găsește în Romani 12:2, unde Pavel scrie: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre”.

Pavel ne avertizează că lumea încearcă mereu să ne preseze în tiparul ei, în modul ei de a gândi, acționa, vorbi și trăi. Spiritul acestei lumi vine împotriva noastră în tărâmul fizic în tot felul de modalități, dar fii sigur că ținta lumii nu este trupul nostru. Ea țintește la sufletele noastre – să fure, să ucidă și să piardă.

Presiunea de a ne conforma nu ține doar de comportamente exterioare. Ea are de-a face și cu loialități lăuntrice. Îi vom sluji Dumnezeuului care ne cheamă la sfințenie,

sau vom urma lumea pe calea care duce la pierzare?

Nu voi uita niciodată felul cum presiunea grupului aproape că a distrus-o pe Patricia, soția mea (de acum). Totul s-a petrecut când noi ne-am cunoscut. Eu mă mutasem în Colorado după liceu, unde am și cunoscut-o pe Patricia. Noi ne-am înțeles foarte bine. După câteva luni de la începutul relației noastre, am făcut o călătorie înapoi la Buffalo, unde eu copilărisem. Acasă, am petrecut câțva timp cu prietenii mei din copilărie. Pe parcursul unei săptămâni, ei m-au convins să mă despart de Patricia. Când m-am întors în Colorado, i-am ținut proverbialul discurs că „ar trebui să fim doar prieteni”. Nu a funcționat bine, pentru că ea a fost devastată. Adevărul este că și eu eram. Decizia de a mă despărți de Patricia nu fusese a mea. Prietenii mei mă presaseră să fac

asta. Partea prostească este că nici măcar nu-mi aduc aminte care era raționamentul lor! Eu am făcut acel gest pentru că voiam ca ei să mă accepte.

Din fericire, Dumnezeu a fost mai mare decât presiunea grupului meu de colegi. Eu și Patricia suntem căsătoriți acum de 43 de ani. Avem 4 copii și 10 nepoți. Din când în când, ea încă îmi amintește cât de nechibzuit am fost. Vestea bună este că Dumnezeu poate depăși slăbiciunile noastre și să ne răscumpere eșecurile.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. La ce te gândești când vine vorba de presiunea grupului?

2. Care sunt unele dintre forțele din viața ta din partea cărora resimți cea mai mare presiune?

3. Cine sunt oamenii care te influențează cel mai mult?

Biblia ne oferă o serie de exemple în care presiunea mulțimii sau de grup a influențat oamenii lui Dumnezeu în modalități foarte dăunătoare. Poate că vei putea să te regăsești în unele dintre aceste situații, despre care vom vorbi în capitolul următor.

PARTEA ÎNTÂI.

EXEMPLE DE PRESIUNE DE GRUP ÎN BIBLIE

AARON ȘI VIȚELUL DE AUR

Povestea lui Aaron și a vițelului de aur din Exod 32 este unul dintre cele mai evidente exemple a ceea ce se petrece când liderii cedează la presiunea mulțimii. Moise urcase pe Muntele Sinai pentru a se întâlni cu Dumnezeu, iar poporul devenise îngrijorat în absența lui. În loc să aștepte cu credință, evreii au lăsat nerăbdarea să se transforme în rebeliune. Ei s-au apropiat de Aaron și i-au cerut să le facă un zeu care să-i conducă – ceva concret, ceva ce ei puteau vedea.

Aaron, care fusese martor ocular la marile lucrări ale lui Dumnezeu – la urgiile din Egipt, la despărțirea Mării Roșii, la hrănirea

lor zilnică cu mană – a cedat la presiune. El le-a spus oamenilor să le aducă aurul pe care îl aveau, iar din ofrandele lor a turnat un vițel de aur. El i-a spus apoi poporului: „Israele! Iată dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului” (Exod 32:4). Ăsta da colaps spiritual! Ce l-a determinat pe Aaron, un om atât de familiarizat cu puterea lui Dumnezeu, să sucombe și să încalce poruncile lui Dumnezeu? Nu ignoranța, ci presiunea. Vocea mulțimii a devenit mai puternică decât convingerile lui Aaron.

Acest moment din istorie este un avertisment serios pentru toți credincioșii: apropierea de Dumnezeu nu ne protejează de presiunea mulțimii sau de grup. Eșecul lui Aaron nu a venit din lipsă de cunoaștere, ci din lipsă de curaj. Frica lui de om a fost mai mare decât frica de Dumnezeu. Și pentru că îi era frică, a condus o întreagă națiune spre

idolatrie. Și vreau să știi că noi nu suntem foarte diferiți de Aaron în acest sens. Când cedăm în fața mulțimii, asemenea lui Aaron, în loc să ne susținem convingerile, inevitabil îi influențăm și pe alții, ducându-i pe căi greșite.

REGELE SAUL ȘI AMALECIIȚII

Un alt exemplu biblic tragic de presiune a grupului se găsește în viața regelui Saul. În 1 Samuel 15, Dumnezeu îi dă lui Saul o poruncă foarte clară prin profetul Samuel. Saul trebuia să distrugă complet amaleciții și tot ce aveau aceștia. Dar Saul nu a ascultat pe deplin. El l-a cruțat pe regele Agag și le-a permis evreilor să păstreze cele mai bune animale ale amaleciților. Când Samuel l-a confruntat, Saul a încercat inițial să-și justifice acțiunile dând vina pe popor și susținând că animalele erau oprite pentru jertfe. Dar, în final, adevărul a ieșit la iveală. Saul a

spus clar:

„Mă temeam de popor, și i-am ascultat glasul” (1 Sam. 15:24).

Aceste cuvinte dezvăluie problema de bază: Saul ținea mai mult la aprobarea din partea oamenilor decât la aprobarea din partea lui Dumnezeu. El voia ca oamenii să-l placă, chiar să-l respecte, și dorea să-și păstreze popularitatea. Dar, făcând asta, el a renunțat la ceva mult mai mare, anume favoarea lui Dumnezeu și regatul pe care Domnul îl pusese lider. Refuzul lui Saul de a sta împotriva dorinței mulțimii și de a sta de partea lui Dumnezeu l-a costat totul. În final, Dumnezeu avea să-i ia cununa regală și să i-o dea lui David, un om după inima lui Dumnezeu.

Întâmplarea cu Saul ne aduce aminte că compromisul în ceea ce Dumnezeu ne spune că este corect de dragul acceptării nu

merită făcut niciodată. Vor exista momente când ascultarea față de Dumnezeu va implica să stai singur împotriva majorității. În acele momente, trebuie să decidem: de cine ne temem mai mult – de oameni sau de Dumnezeu?

PETRU SE LEAPĂDĂ DE ISUS

Ai crede că Petru, cel mai curajos dintre ucenicii lui Isus, s-a confruntat cu presiunea de grup și a eșuat sub influența ei? După ce L-a urmat pe Isus timp de trei ani, Petru a negat că L-a cunoscut vreodată pe Isus. Și asta s-a petrecut după ce tocmai Îi spusese lui Isus: „Doamne, cu Tine sunt gata să merg chiar și în temniță și la moarte” (Luca 22:33). Dar când a venit momentul testării, când Isus a fost arestat și dus la casa marelui preot, curajul lui Petru a cedat în fața fricii. Petru s-a trezit într-o curte înconjurat de străini. El a fost abordat de trei ori

și întrebat dacă era de partea lui Isus. Iar Petru a răspuns de fiecare dată: „Nu-L cunosc” (Luca 22:57).

Într-un moment tulburător după cele trei lepădări ale lui Petru, „Domnul S-a întors, și S-a uitat țintă la Petru” (Luca 22:61). Zdrobit de povara eșecului său, Petru a ieșit de acolo și a plâns cu amar.

Lepădarea lui Petru ne arată că presiunea grupului nu face deosebire între oameni, pentru că ea nu ține cont de cât timp ai umblat cu Isus sau cât de pasionate au fost declarațiile tale de loialitate față de El. Presiunea grupului te va găsi într-un moment de slăbiciune, într-un context al fricii, când miza este mare și costul pare prea mare.

Istoria lepădării lui Petru ne aduce aminte că presiunea grupului nu este o problemă cu care se confruntă doar adolescenții. Fiecare creștin se confruntă cu momente

în care a sta de partea Hristos implică mult curaj. Iar în acele momente, fie suntem mânați de frica de om, fie de credința în Dumnezeu. Ai fost vreodată pus la încercare ca Petru și, asemenea lui, ai eșuat? Vestea bună este că povestea lui Petru nu s-a încheiat în lepădare, și nici a ta nu trebuie să se încheie așa. După ce Isus a înviat din morți, El l-a restaurat pe Petru (Ioan 21), dovedind că chiar și cele mai mari eșecuri ale noastre pot fi răscumpărate atunci când ne pocăim de păcatul nostru și ne întoarcem la Isus.

Am cunoscut cândva un tânăr pe nume James. James era un sportiv remarcabil în liceu, un lider înnăscut, căpitanul echipei de fotbal american și chiar o persoană care venea frecvent la grupurile de tineret. Antrenorii lui spuneau că are șanse reale să joace baschet în facultate. Dar într-o vineri seara, colegii lui l-au invitat la o petrecere. El știa

ce avea să fie acolo, anume consum de alcool, droguri și presiunea de a participa. La început, el a fost ezitant și chiar a respins invitația. Dar prietenii lui au început să-l ta-chineze. „Hai, frate. Nu fi molatec. Ți-e frică de puțină distracție? Hai, sper că nu o să ne lași baltă, nu?”

În cele din urmă, presiunea l-a copleșit. Și noaptea aceea s-a transformat în multe alte nopți pline de alcool, droguri și femei. O singură petrecere a devenit un stil de viață. James a început să chiulească de la antrenamente, să ignore studiile și să se înde-părteze de credință. Notele lui de la școală au scăzut și reputația i s-a schimbat. Agenții de transferuri au încetat să mai vină. Ofertele de burse au dispărut.

James a cedat, dar nu pentru că nu ar fi știut că exista o cale mai bună, ci pentru că nevoia lui de a fi acceptat a întrecut dorința

de a face ce era corect. Acum, după mulți ani, el privește înapoi la acea perioadă cu regret profund, nu doar din cauza a ceea ce a pierdut pe teren, ci pentru că știe că a schimbat scopul serios în viață pe popularitate.

Dar există o alternativă la presiunea grupului de a păcătui? Răspunsul este da! Așa cum exemplele rele ne presează să ne îndepărtăm de Domnul, exemplele evlavioase ne încurajează să-L urmăm. Hai să discutăm despre câteva exemple de trăire evlavioasă din Biblie.

TIMOTEI ȘI FEMEILE EVLAVIOASE DIN VIAȚA LUI

Timotei este cunoscut ca unul dintre cei mai de încredere parteneri ai lui Pavel în lucrare. El a fost un slujitor credincios, învățător biblic și lider în biserica primară. Timotei a fost păstor în Efes, a mers alături de

Pavel în călătoriile sale misionare și a primit două epistole personale de la Pavel, care acum fac parte din Scriptură. Interesant este însă că această călătorie spirituală a lui Timotei nu a început cu Pavel. Ea a început cu credincioșia mamei sale, Eunice, și a bunicii lui, Lois.

În 2 Timotei 1:5, Pavel a recunoscut educația spirituală primită de Timotei când i-a scris: „Îmi aduc aminte de credința ta neprefăcută, care s-a sălășluit întâi în bunica ta Lois și în mama ta Eunice, și sunt încredințat că și în tine”.

Aceste femei au transmis mai mult decât elemente de crez – ele i-au transmis o credință vie. Probabil că ele l-au învățat pe Timotei din Vechiul Testament de la o vârstă fragedă (2 Tim. 3:15), au fost modele de rugăciune și au exemplificat ce înseamnă să Îl iubești și să Îl slujești pe Dumnezeu în viața

de zi cu zi. Deși ele trăiau într-o familie cu credințe mixte (tatăl lui era grec, probabil necredincios), Eunice și Lois i-au arătat lui Timotei ce înseamnă să-L urmezi pe Isus.

Când Pavel l-a întâlnit pe Timotei în Faptele Apostolilor 16, el era deja „vorbit de bine între frați” în biserica locală. Acea reputație nu a venit la întâmplare, ci a fost rezultatul anilor de influență intenționată din partea familiei sale.

Viața lui Timotei ne aduce aminte că influența evlavioasă apare adesea în momente ascunse, aparent obișnuite. Poate că Eunice și Lois nu au avut slujiri publice sau platforme impresionante de lucru, dar investiția lor credincioasă într-un copil și tânăr a contribuit la modelarea viitorului bisericii.

Povestea credincioșiei lor îi încurajează pe părinți, bunici, mentori și ucenici să nu subestimeze niciodată impactul credinței

personale trăite consecvent. Exemplele lor de evlavie ne oferă un antidot la presiunea grupului de a păcătui. În loc să cedăm tentației de a trăi ca lumea, putem privi către alții care Îl urmează pe Isus, și să le urmăm exemplul. Atunci când este modelată sincer, credința devine contagioasă. Ceea ce a început în Lois, s-a transferat la Eunice și a prins rădăcini în Timotei, dând roade în cele din urmă în nenumărați alții.

RUT ȘI NAOMI

Povestea lui Rut începe cu o inimă zdrobită. Rut, o femeie moabită, s-a căsătorit cu un bărbat evreu care a murit la scurt timp după căsătorie. Rut era o tânără văduvă, dar nu era singură. Soacra ei, Naomi, ajunsese și ea văduvă de scurt timp, după ce soțul ei murise. Ca situația să fie și mai rea, cumnata lui Rut, Orpa, a rămas și ea văduvă. Naomi, plină de durere la pierderea soțului și a celor

doi fii, a decis să se întoarcă în Betleem. Ea și-a îndemnat nurorile să se întoarcă în poporul lor și să își înceapă vieți noi.

Orpa a fost de acord în cele din urmă, dar Rut a făcut ceva uimitor. Ea s-a alipit de Naomi și a făcut una dintre cele mai profunde declarații de loialitate și credință din Scriptură: „Încotro vei merge tu voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeuul tău va fi Dumnezeuul meu” (Rut 1:16).

Ce ar putea determina o tânără văduvă dintr-un popor păgân să-și părăsească țara natală, să se alăture unei culturi străine și să-L primească pe Dumnezeuul Israelului? Viața lui Naomi. Rut fusese martoră la integritatea, grija și duranța ei în durere. Chiar și în durere, Naomi i-a arătat lui Rut ceva real, ceva ce Rut își dorea pentru sine.

Iar decizia lui Rut a schimbat totul. Ea a

devenit muncitoare la câmp, apoi l-a întâlnit pe Boaz, un bărbat evlavios care i-a arătat bunătate. Printr-o serie de evenimente rânduite divin, Rut s-a căsătorit cu Boaz și a devenit străbunica regelui David, plasându-o pe linia genealogică directă a Domnului Isus Hristos.

Influența evlavioasă nu cere de la noi perfecțiune, dar cere autenticitate. Naomi suferise mult. Ea își pierduse soțul și ambii fii. Ea se descria chiar ca fiind amărâtă. Dar viața ei încă mărturisea despre prezența și credincioșia lui Dumnezeu.

Aceasta este puterea influenței: Rut a văzut în Naomi ceva ce merita urmat, chiar și atunci când asta presupunea un mare risc personal. Și datorită credinței blânde a lui Naomi, Rut a făcut pasul într-un viitor pe care nu l-ar fi putut planifica niciodată. Probabil că Naomi nu și-a imaginat niciodată că

povestea ei avea să modeleze istoria lumii. Dar așa acționează Dumnezeu. Credincioșia obișnuită deschide uși pentru un impact extraordinar.

Așadar, învățăm din propriile experiențe și din citirea Bibliei că presiunea grupului este ceva cu care toți oamenii se confruntă. Fie că este vorba de Aaron, Saul sau Petru, la rădăcina eșecurilor lor a stat acest numitor comun: frica de om, nu de Dumnezeu. Cum putem rămâne fermi în fața presiunii grupului? Parțial, noi stăm în picioare în fața presiunii grupului găsind și urmând exemple evlavioase. Fie că este vorba de un părinte, un antrenor, un profesor, un păstor sau un prieten, relațiile de mentorat sau ucenicizare, în care evlavia este pusă la vedere pentru a fi imitată, aceasta este una dintre cele mai bune modalități de a învinge presiunea grupului.

Timotei a urmat exemplul mamei și al bunicii sale. Rut a urmat exemplul lui Naomi.

Întrebarea este: tu al cărui exemplu îl urmezi?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. De ce au cedat Aaron, Saul și Petru în fața presiunii mulțimii sau grupului, și cum reflectă poveștile lor luptele cu care noi ne confruntăm astăzi? Ai făcut vreodată compromisuri din frică sau din dorința de aprobare?

2. Cum ne ajută restaurarea lui Petru să ne gândim la propriile eșecuri? Ți este greu să crezi că Isus ne iartă atunci când noi eșuăm?

3. Care sunt modalitățile obișnuite în care te confrunți cu presiunea grupului? Ce

te-a ajutat să rămâi puternic?

4. Ce a făcut ca influența familiei lui Timotei sau a lui Naomi să fie atât de puternică? Cine ți-a influențat credința în felul acesta și cum poți face să fii tu însuși un astfel de model pentru alții?

5. Cum putem observa când presiunea grupului ne îndepărtează de voia lui Dumnezeu? Ce obiceiuri sau instrumente de sprijin te pot ajuta să rămâi puternic în credința ta?

PARTEA A DOUA.

CHEMAREA LUI ISUS DE A MERGE PE CALEA ÎNGUSTĂ

Isus nu a îndulcit niciodată termenii a ce înseamnă să-L urmezi. Încă de la începutul slujirii Sale, El a subliniat clar că ucenicia nu este pentru cei slabi de inimă. Nu este o călătorie întâmplătoare sau o pasiune culturală. Urmarea lui Isus este un apel radical de a ne îndepărta de mulțime și de a merge pe calea îngustă, o cale a convingerii, curajului și ascultării costisitoare. Isus Și-a chemat ucenicii să înoate împotriva curentului vremurilor lor și continuă să ne cheme să facem același lucru în vremurile noastre.

În Ioan 15:18-19, Isus le-a spus ucenicilor Săi: „Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei”. Acestea

sunt cuvinte tulburătoare. Isus nu oferă ceva de genul scenariul cel mai rău, ci El prezintă viața creștină normală. A merge în acord cu El înseamnă să ieși din alinierea cu lumea. Respingerea, presiunea, excluderea și rezistența nu sunt semne că eșuăm, ci ele sunt adesea semne că mergem pe aceeași cale pe care Mântuitorul nostru a mers. Isus nu ne-a oferit aplauzele oamenilor, ci o cruce. El nu ne-a promis pace cu lumea, ci ne-a promis pace cu Dumnezeu.

El ne avertizează din nou în Matei 7:13-14: „Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află”. Acest cuvânt – „puțini” – nu ar trebui să ne descurajeze. El ar trebui să ne trezească. Îngustimea căii nu este un eșec al Evangheliei.

Mai degrabă, îngustimea căii indică prețul uceniciei autentice. Urmarea lui Isus nu înseamnă să găsești cea mai confortabilă și cea mai acceptată cale, ci ea are de-a face cu credincioșia, oricare ar fi prețul de plătit.

Noi trăim într-o lume dependentă de confort, popularitate și aplauze. Deseori, presiunea colegilor ne va ispiti cu unul dintre aceste lucruri. „Fă asta, și vei fi văzut ca fiind popular printre colegii tăi”. „Încearcă doar o dată, și vei câștiga favoarea prietenilor tăi”. „Dacă privești la acest lucru într-un alt fel, vei fi promovat la locul de muncă”. În fiecare dintre aceste scenarii, ceea ce se oferă în schimbul compromisului este dezvoltarea personală.

Dar Isus ne cheamă la ceva mai înalt decât noi înșine. Mai exact, El ne cheamă să trăim pentru El, nu pentru noi înșine. Ori a trăi pentru Isus înseamnă să duci o viață de

sfințenie, smerenie și concentrare pe lucrurile cerești. Această viață nu este întotdeauna ușoară. De fapt, rareori este ușoară. Dar merită întotdeauna să trăiești pentru Isus. A sta deoparte nu înseamnă că ne îndepărtăm fizic de societate. Mai degrabă, rezistența în fața presiunii grupului și urmarea lui Isus înseamnă să trăim cu claritate morală, integritate spirituală și cu o loialitate neclintită față de Hristos, chiar dacă asta ne va costa relații, reputație sau statut. Presiunea grupului încearcă să ne facă să ne integrăm în lume. Ironia face ca presiunea grupului să promită că, dacă te integrezi, vei ieși în evidență. Totuși, în final, aceste promisiuni nu se împlinesc niciodată. Urmarea lui Isus nu este așa. Isus cere să jurăm credință deplină față de El, alegându-L pe El în loc să ne alegem pe noi. Când facem asta, Isus spune că ne va face „lumina lumii” (Matei 5:14). Altfel spus, a-L urma pe Isus

înseamnă mai întâi să stai în picioare, dar pentru El, nu pentru tine.

Așadar, atunci când ți se cere să-ți compromiți integritatea la locul de muncă, popularitatea la școală sau confortul personal acasă, amintește-ți că Isus vrea să ieși în evidență pentru cauza Lui. El vrea să faci ceea ce este corect, nu pentru slava ta, ci pentru a Lui. El vrea să le oferi colegilor și semenilor tăi care te presează un exemplu pe care ei să îl poată urma, nu cel pe care ei ți-l oferă ție și altora.

A-L urma pe Isus înseamnă să fii neînțeles, să fii batjocorit, să fii văzut ca diferit. Dar înseamnă și să umbli cu Acela care a stat singur înaintea lui Pilat, a fost abandonat de cei mai apropiați prieteni ai Săi și a fost răstignit chiar de mulțimea care cu scurt timp în urmă I-a strigat laude. El nu a făcut niciodată compromisuri, nu a cedat

niciodată și nu a ezitat niciodată. Iar El Se întoarce acum spre noi și spune: „Veniți după Mine”.

LUPTÂND ÎMPOTRIVA CURENTULUI: AVERTISMENTE BIBLICE DESPRE COMPROMIS

Biblia ne oferă nenumărate pasaje cu rol de aducere aminte asupra adevărului că presiunea de a ne conforma lumii sau grupului este o luptă spirituală reală, una pe viață și pe moarte. În Ioan 15, Isus i-a îndemnat pe ucenicii Săi să „rămână în El”. Acest cuvânt – a rămâne – implică faptul că vor exista forțe puternice care vor încerca să ne îndepărteze de Isus. În 2 Timotei 2:4, Pavel ne avertizează că un bun ostaș al lui Hristos nu „se implică în treburile vieții”. Zgomotul, distragerile și presiunile lumii sunt ca niște fire de iederă care încearcă să-ți înfășoare sufletul și să-ți sugrume chemarea.

În Pilda Semănătorului, Isus vorbește despre sămânța care este sugrumată de „grijile lumii, înșelăciunea bogățiilor și poftele altor lucruri” (Marcu 4:19). Aceasta este presiunea de grup în formă mascată sau deghizată: presiunea de a performa, de a avea succes, de a te integra în mulțime, de a ține pasul cu mulțimea, de a nu ofensa grupul etc. Iar dacă nu suntem atenți, acele dorințe ne vor sufoca rodul spiritual și ne vor înăbuși credința.

Larry era manager cu garanțiile la o mare companie auto din centrul statului Ohio. El este de asemenea un creștin puternic. Fără știrea companiei, o linie recentă de mașini a părăsit fabrica cu un defect major legat de airbag-ul de pe partea șoferului. Dacă mașinile ar fi fost implicate în coliziuni, exista probabilitatea ca airbag-ul să nu se declanșeze, lăsând șoferul expus la loviturile

cu volanul și parbrizul, adică fără protecție. Pe măsură ce au sosit rapoarte despre acest defect, Larry a fost convins că firma urma să emită rapid o garanție ce urma să fie completată de contul pe care el îl gestiona. După câteva săptămâni, nicio garanție nu fusese acordată. Larry și-a presat șefii pe această temă, dar aceștia l-au tratat cu rigiditate. Ei au spus că era în interesul companiei să aștepte până soseau mai multe rapoarte. Așteptarea însemna economisire de bani și, în ochii lor, asta merita.

Larry a simțit că nu poate să devină, cu conștiința împăcată, complice la lașitatea companiei. El a mers la superiorii săi și le-a spus clar că, dacă firma nu susține siguranța mașinilor pe care le vând și nu își protejează clienții, el nu va mai putea rămâne în companie. I s-a spus lui Larry că probabil ar fi mai bine să meargă mai departe.

Ce ai fi făcut dacă ai fi fost în locul lui Larry? Ai fi luat atitudine față de ceea ce este corect, sau ai fi jucat la sigur și ai fi tăcut? Pentru Larry, alegerea a fost simplă. Dacă voia să-L urmeze pe Isus, trebuia să se ridice și să apere ce era corect, indiferent de cost.

PROVOCAREA LUI IACOV: NU FI NEHOTĂRÂT

Puțini oameni din Scriptură sunt mai practici și mai pătrunzători decât Iacov, fraatele lui Isus. În Iacov 1, el ne oferă o formulă puternică pentru anduranța spirituală. El spune: „Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare [perseverență, lit. ESV]”. Încercările, inclusiv presiunea grupului, nu sunt detururi de la creșterea spirituală, ci sunt chiar uneltele pe care Dumnezeu le folosește pentru a forja maturizarea și a zidi

puterea interioară.

Iacov continuă să descrie un dușman-cheie la adresa curajului și a concentrării spirituale: mintea nehotărâtă. El spune: „Cine se îndoiește, seamănă cu valul mării, turburat și împins de vânt încioace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul, căci este un om nehotărât și nestatornic în toate căile sale” (Iacov 1:6-8). A fi nehotărât înseamnă să încerci să trăiești pentru două împărății în același timp. Este ca și cum ai sta pe gard sau să trăiești cu un picior în lume și cu unul în Cuvânt. Iar Iacov este clar: a-L urma pe Isus și a umbla împreună cu lumea nu funcționează.

El subliniază ideea și mai categoric folosind o altă imagine: „Oare din aceeași vână a izvorului țâșnește și apă dulce și apă amară?” (Iacov 3:11). Eu am locuit câțiva

ani în New Bern, Carolina de Nord, chiar aproape de râul Neuse. New Bern este locul unde râul se varsă în oceanul plin cu apă sărată. Rezultatul? O apă salmastră – un amestec de apă sărată și apă dulce. Apa salmastră este tulbure, nepotabilă și arată ca un pahar tulbure de ceai. Aceasta este imaginea pe care Iacov ne-o oferă despre credinciosul nehotărât. Și exact de asta vrea Dumnezeu să ne elibereze.

Asta înseamnă că fiecare ciocnire cu presiunea grupului este, de fapt, un test al loialității. La fel ca în cazul lui Larry, urmarea lui Isus este adesea o chestiune de a-I spune da lui Isus și de a-i spune lumii nu. Ești pregătit să-I spui da lui Isus?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Isus a spus că lumea îi va urî pe ucenicii Lui. Ai experimentat vreodată această

ură? Cum ai gestionat-o?

2. Te-ai surprins vreodată trăind o viață „nehotărâtă”? Ce formă a luat asta? Cum te-ai oprit?

3. Ce înseamnă pentru tine să mergi astăzi pe „calea îngustă”?

4. Există ceva ce Cuvântul lui Dumnezeu te cheamă să faci, lucru pe care ai refuzat să îl faci până acum din cauza a ceea ce ar gândi sau face colegii sau prietenii tăi? În ce anume a constat asta?

PARTEA A TREIA.

MODALITĂȚI PRACTICE DE LUPTĂ CU PRESIUNEA DE GRUP

Indiferent de etapa vieții în care te afli, te vei confrunta cu presiunea de grup sau a mulțimii. De la mediile sociale la rețele de socializare, de la prietenii la reuniuni de familie, ispita de a-ți compromite convingerile pentru a te alege cu aprobarea din partea altora este neobosită.

Dar Cuvântul lui Dumnezeu ne echi-pează cu instrumente puternice ca să stăm fermi în credință, să umblăm în adevăr și să trăim în ascultare curajoasă față de Hristos.

Iată patru modalități practice, din Scriptură, de a face față presiunii grupului cu o credință de neclintit.

1. ÎNNOIEȘTE-ȚI MINTEA PRIN SCRIPTURĂ

Prima și cea mai vitală linie de apărare împotriva presiunii de grup este Cuvântul lui Dumnezeu. Când societatea din jurul nostru ne bombardează constant mintea cu mesaje despre plăcere, promovare de sine, relativism moral și compromis, avem nevoie de ceva mai puternic decât voința de a le sta împotrivă. Vocile lumii sunt neobosite, ele acționând prin divertisment, mass-media, muzică, reclame și chiar conversații. Ele modelează valorile și așteptările noastre, spunându-ne ce să purtăm, cum să gândim și ce să credem. Fără o disciplină spirituală intențională, vom începe să absorbim aceste mesaje într-o manieră inconștientă. Iată de ce Scriptura trebuie să fie ancora noastră.

Cuvintele lui Pavel din Romani 12:2 sunt clare și convingătoare: „Să nu vă potriviți

chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre”. Observați cum Pavel nu sugerează, ci poruncește. Dar cum putem face asta? Presiunea grupului vrea să ne ispitească să ne conformăm! Răspunsul pe care Pavel îl oferă este ca mințile noastre să fie înnoite prin Cuvântul lui Dumnezeu. Transformarea nu începe din exterior, ci din cele mai adânci părți din ceea ce suntem: credințele, gândurile și convingerile noastre lăuntrice.

A-ți înnoi mintea înseamnă să-ți remodelezi gândirea după adevărul divin, până când începi să vezi lumea, pe tine însuși și pe ceilalți așa cum Dumnezeu le vede. Aceasta nu este o acțiune unică, ci o decizie de luat în fiecare zi. De fapt, înnoirea minții noastre după Cuvântul lui Dumnezeu este una dintre activitățile principale ale vieții creștine. Când Cuvântul lui Dumnezeu

vorbește mai tare și mai autoritar decât orice altceva, vom observa că presiunea grupului se estompează.

În Psalmul 119:9, regele David pune o întrebare pe care orice creștin ar trebui să se oprească și să o trateze cu seriozitate. El întreabă: „Cum își va ținea tânărul curată cărare? Îndreptându-se după Cuvântul Tău”.

Cuvântul lui Dumnezeu păzește inimile noastre de amăgire, ne întărește convingerile și ne echipează să facem față ispitei. Fără el, chiar și cei mai puternici vor cădea. Dar când Cuvântul locuiește în noi din belșug, el devine busola noastră interioară, călăuzindu-ne când deciziile sunt grele și amintindu-ne că Isus a murit pentru noi, astfel că noi nu mai suntem stăpâni peste propriile ființe. Mai degrabă, viețile noastre Îi aparțin Lui și trebuie să le trăim spre slava Lui.

Scriptura este deopotrivă o lentilă și o sabie. Ea îți dă claritate și curaj. Scriptura nu ne informează doar, ci ne și transformă. Conform cu Efeseni 6:17, Biblia este „sabia Duhului”. Ea este arma ta ofensivă în orice bătălie spirituală. Când Isus a fost ispitit în pustie, El nu i-a oferit Satanei motive lumesti. În schimb, Isus a citat Scriptura. Când suntem ispitiți, ar trebui să facem la fel. În ispită, ar trebui să alergăm spre Cuvântul lui Dumnezeu și să ascultăm de el.

Iată o imagine utilă: gândește-te la mintea ta ca la un burete. Orice absoarbe buretele va curge când este pus sub presiune. Dacă mintea ta este saturată de valorile lumii, când presiunea grupului lovește, ceea ce va curge spre tine vor fi compromisuri, confuzie și teamă. Dar dacă mintea ta este îmbibată în adevărul lui Dumnezeu, atunci când presiunea crește, ceea ce va rezulta va

fi curaj, claritate și convingere. Asta nu este rezultatul puterii tale, ci este rodul timpului petrecut în prezența și în adevărul lui Dumnezeu.

2. ÎNCONJOARĂ-TE DE OAMENI EVLAVIOȘI

Am auzit odată spunându-se că acea comunitate în care te afli îți modelează caracterul, fie că ești conștient de asta, fie că nu. Oamenii cu care te asociezi regulat îți influențează gândurile, îți modelează vorbirea, îți ghidează deciziile și îți influențează creșterea spirituală. Nimeni nu este complet imun la influență. Iată de ce Scriptura ne poruncește să fim intenționali în relațiile pe care le cultivăm. Pavel scrie în 1 Corinteni 15:33: „Nu vă înșelați: Tovărășiile rele strică obiceiurile bune”. Petrece suficient timp în preajma unor oameni negativi, compromițători sau apatici spiritual și, în

cele din urmă, vei reflecta valorile lor. Dar mergi aproape de cei înțelepți, și vei crește în înțelepciune și sfințenie.

Compania pe care o ai îți va întări sau îți va sabota convingerile. Dacă cei mai apropiați prieteni îți minimalizează convingerile, dacă minimalizează păcatul sau te atrag constant în situații în care integritatea ta este pusă la încercare, sufletul tău va începe să se conformeze. Influența este puternică. Așa cum fierul ascute fierul (Prov. 27:17), oamenii se influențează unii pe alții – fie spre bine, fie spre rău.

Asta nu înseamnă că ar trebui să ne retragem complet din contactul cu cei necredincioși sau să evităm orice persoană care nu este matură spiritual. Isus nu a făcut asta. El a mâncat cu păcătoșii, a interacționat cu vameșii și a avut compasiune față de cei pierduți. Dar – și acest lucru este esențial –

El i-a influențat, *nu ei* L-au influențat pe *El*. *El* a umblat în adevăr chiar și înconjurat de întuneric. Întrebarea pe care trebuie să ți-o pui constant este aceasta: Cine modelează pe cine?

Nimeni nu va avea un șir perfect de reușite în confruntarea presiunii de a se conforma. Nu este vorba aici despre perfecțiune, ci despre direcție. Cei mai apropiați prieteni ai tăi te atrag mai aproape de *Isus*, sau te trag în tăcere tot mai departe de *El*? Prietenii tale sunt caracterizate de rugăciune, adevăr, responsabilitate și încurajare, sau de bârfe, compromisuri și derivă spirituală? Răspunsul contează mai mult decât crezi. De fapt, bunăstarea ta spirituală este adesea legată de direcția spirituală a persoanelor care sunt cel mai apropiate de tine.

Există o zicală cunoscută: „Arată-mi cei mai apropiați 5 prieteni ai tăi, și îți voi arăta

viitorul tău”. Aceasta nu este doar o replică isteată, ci este un adevăr înrădăcinat în Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă umbli alături de oameni care Îl iubesc pe Domnul, care te provoacă să crești și care nu se tem să îți spună adevărul în dragoste, vei deveni mai puternic spiritual. Dar dacă te înconjori constant de cei care normalizează păcatul, care devalorizează Scriptura sau tratează credința ca pe ceva opțional, este doar o chestiune de timp până ce propria tău umblare cu Hristos va avea de suferit.

Iată de ce este vital să te conectezi la o comunitate evlavioasă. Alătură-te unui grup mic, găsește un grup de studiu biblic și fii parte dintr-o adunare unde oamenii Îl caută pe Hristos. Și nu doar participă, ci implică-te. Deschide-ți inima. Lasă-i pe alții să aibă un cuvânt de spus în viața ta. Prietenii spirituale nu se formează peste noapte și nu

apar la voia întâmplării. Ele sunt rezultatul efortului intențional, al căutării în rugăciune și al unei foame împărtășite pentru adevăr.

Dar nu căuta doar prieteni evlavioși, ci și fii un astfel de prieten pentru alții. La urma urmei, o parte din umblarea cu Isus înseamnă să-i ajuți pe alții să-L urmeze. Așadar, străduiește-te să devii genul de prieten care încurajează, înalță, îndeamnă și rămâne ferm în credință. Fii persoana care nu se teme să spună: „Să ne rugăm pentru asta” sau „hai să vedem ce spune Scriptura”. Fii cel care îi cheamă pe ceilalți să meargă mai sus, care le poartă poverile și care umblă în adevăr când ar fi mai ușor să plece.

Presiunea grupului își pierde puterea când umbli împreună cu oameni care umblă ei înșiși cu Isus. Desigur, ești o persoană vulnerabilă. Dar împreună, sunteți puternici.

Eclesiastul 4:9-10 spune: „Mai bine doi decât unul... Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul!” Aceasta este frumusețea prieteniei evlavioase – ea nu doar că te păzește de păcat, ci te ajută și să crești în har.

Așadar, fă-ți inventarul relațiilor. Pune-ți întrebările dificile. Și, dacă este nevoie, fă o schimbare. Nu subestima rolul pe care comunitatea din jurul tău îl joacă în formarea ta spirituală, pentru că oamenii potriviți te vor ajuta să devii mai asemenea lui Hristos.

3. ROAGĂ-TE PENTRU ÎNDRĂZNEALĂ ȘI NEÎNFRICARE

Unul dintre cele mai frecvente motive pentru care oamenii cedează la presiunea grupului este frica. Și nu este întotdeauna frica de vreun pericol fizic, ci adesea frica mai tăcută și mai subtilă de respingere. Frica de a fi neînțeles. Frica de a nu te integra în grup. Frica de a fi luat în râs, etichetat sau

exclus. Această frică este puternică – și adesea îi convinge chiar și pe cei mai sinceri credincioși ca să tacă, atunci când ar trebui să vorbească, să se integreze când sunt chemați să se separe și să facă compromisuri atunci când ar trebui să rămână fermi.

Dar răspunsul la frică nu este încrederea în sine, ci încrederea în Dumnezeu. Soluția nu este să pretindem că suntem puternici, ci să ne recunoaștem slăbiciunea și să ne întoarcem la singura sursă de curaj adevărat: Duhul Sfânt. Scriptura nu ne cheamă să ne bazăm pe personalitate sau carismă, ci ea ne cheamă să strigăm către Dumnezeu cerând o îndrăzneală care este dincolo de noi înșine.

Proverbe 28:1 spune că „cel rău fuge fără să fie urmărit, dar cel neprihănit îndrăznește ca un leu tânăr”. Acest fel de îndrăzneală nu vine din interior; ea vine din a ști

cine ești în Hristos. Un leu nu este curajos pentru că se străduiește să fie așa. El este îndrăzneț pentru că știe ce este. În același fel, când ne înțelegem identitatea în Isus, anume că suntem aleși, iertați, iubiți, împuterniciți și trimiși de El, începem să umblăm cu un alt fel de curaj. Nu cu aroganță. Nu cu mândrie. Ci cu o îndrăzneală plină de Duhul.

Și biserica primară este modelul nostru în acest sens. În Faptele Apostolilor 4, Petru și Ioan tocmai vindecaseră un om și predicaseră Evanghelia cu îndrăzneală. Dar ei au fost arestați, amenințați și avertizați să înceteze să mai vorbească în Numele lui Isus. Majoritatea dintre noi am fi făcut pasul înapoi. Dar ce au făcut acei creștini? Ei s-au strâns și s-au rugat lui Dumnezeu astfel: „Dă-le putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala” (F.A. 4:29). Ei nu s-au rugat pentru siguranță. Nu

au cerut o cale de scăpare. Nu, ci s-au rugat pentru curaj. Iar Dumnezeu a răspuns. Versetul 31 spune: „După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt, și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală”.

Asta se petrece când Dumnezeu răspunde unei rugăciuni care cere îndrăzneală: pământul se cutremură și viețile se schimbă. Dar totul începe cu o inimă dispusă să ceară.

Dacă vrei să rămâi puternic într-o lume care se pleacă, fă din îndrăzneală rugăciunea ta zilnică. Roagă-L pe Dumnezeu să te ajute să spui adevărul în dragoste. Cere-I curaj să îți spui nu păcatului atunci când alții îți spun da. Roagă-L să îți dea puterea să-L urmezi pe Hristos cu credincioșie, chiar dacă asta înseamnă să fii singur.

Adu-ți aminte de acest adevăr: curajul nu

este absența fricii, este prezența convingerii profunde care refuză să se plece în fața presiunii altora. Întâmplarea cu Petru este un exemplu perfect. Inițial, el s-a lepădat de Isus în fața unei slujnice, într-un moment de frică. Dar doar câteva săptămâni după aceea, după ce a fost umplut de Duhul la Rusalii, Petru s-a ridicat în fața a mii de oameni și L-a propovăduit pe Hristos cu putere. El a înfruntat conducători, concilii și închisoarea, și nu a clipit niciodată. Ce s-a schimbat? Nu personalitatea lui Petru, ci sursa lui de putere. Duhul Sfânt îl umpluse, iar acum frica nu mai era ceea ce îl conducea.

Aceasta este aceeași îndrăzneală disponibilă astăzi pentru fiecare credincios. Ea nu este rezervată doar apostolilor sau predicatorilor, ci este pentru oricine dorește să trăiască pentru Isus într-o lume care ne presează să tăcem și să ne conformăm. Nu ai

nevoie de microfon ca să fii curajos. Ai nevoie de o inimă predată lui Isus și o viață plină de Duhul.

Așadar, cere-I asta lui Dumnezeu. Roagă-L să-ți scuture frica, să-ți umple inima și să te facă martor curajos pentru Hristos. Fie că este într-o sală de clasă, la locul de muncă, la o reuniune de familie sau online, ține minte nu ai fost menit niciodată să cedezi în fața presiunii. Ai fost menit să porți mesajul lui Isus cu îndrăzneală.

4. TRĂIEȘTE ÎNAINTEA UNUIA SINGUR

Presiunea grupului are adesea de-a face mai puțin cu ceea ce spun alții și mai mult cu ceea ce ne temem că ar putea gândi ei. Ea prosperă în locurile tainice ale inimii, atunci când le permitem opiniilor altora să ne modeleze deciziile, să dicteze asupra priorităților noastre și chiar să ne definească valoarea. În esență, presiunea grupului nu

ține doar de forțe externe, ci și de loialitate lăuntrică. Întrebarea reală este aceasta: Trăiești pentru aprobarea oamenilor sau pentru plăcerea lui Dumnezeu?

Pavel abordează această problemă cu o claritate puternică în Galateni 1:10, unde spune: „Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor, sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos”. Acest verset ne amintește că nu putem sluji la doi stăpâni – vei trăi fie pentru aplauzele oamenilor, fie pentru aprobarea din partea lui Hristos. Nu poți urmări deopotrivă popularitatea și sfințenia. În cele din urmă, una îți va cere să renunți la cealaltă.

A-L urma pe Isus pe deplin înseamnă să alegi un alt tip de viață, o viață în care nu măsoară succesul după numărul de aprecieri

sau distribuiți pe social media, nici după aplauze, ci după credincioșie. Este o viață în care cea mai mare bucurie a ta este să-L auzi pe Mântuitorul tău spunând: „Bine, rob bun și credincios” (Matei 25:21).

Așa arată maturitatea creștină: începi să-ți pese mai mult să fii sfânt decât să fii plăcut, îți pasă mai mult de ascultarea de Dumnezeu decât de acceptarea din partea oamenilor, și mai mult de slava lui Dumnezeu decât de propria recunoaștere. Încetezi să te întrebi: „Ce vor crede ei despre mine?”, și începi să întrebi: „Ce va crede Dumnezeu?” Făcând asta, găsești o eliberare incredibilă – eliberarea de a te compara cu alții, de nesiguranță, de nevoia nesfârșită de a performa.

A trăi înaintea Lui este eliberator, pentru că Dumnezeu vede totul – motivațiile tale, luptele tale, jertfele tale secrete – și El prețuiește ceea ce lumea trece cu vederea. Lumea

poate să nu aplaude niciodată integritatea ta, dar Cerul o va face. Și, în cele din urmă, doar o singură opinie va conta.

Imaginează-ți că joci într-un stadion plin. Zgomotul este asurzitor. Unii fani aplaudă. Alții huiduie. Criticii sunt gălăgi-oși. Dar în primul rând stă antrenorul tău – Isus. Ochii Lui sunt ațintiți asupra ta. Aprobarea Lui este ceea ce îți dorești. Cuvintele Lui sunt ceea ce trebuie să auzi. Dacă El este mulțumit, nimic altceva nu mai contează.

Așadar, întreabă-te: Pentru cine performezi? A cui voce are cea mai mare influență în viața ta? Cine îți definește valoarea?

Să fie Isus. Doar Isus.

Iar când presiunea va veni – și va veni negreșit – adu-ți aminte de asta: nu ai fost creat ca să te potrivești unei matrițe. Ai fost creat ca să fii separat de lume. Nu pentru a

capta atenția altora, ci pentru Hristos.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Cum te-a ajutat înnoirea minții prin Scriptură ca să rezisti presiunii grupului sau mulțimii de a te conforma?

2. Cine sunt oamenii din viața ta care îți influențează umblarea spirituală – în bine sau în rău?

3. Ce înseamnă să trăiești pentru un public format din Acel unul singur care contează, și cum poate această mentalitate să-ți schimbe alegerile pe care le faci zi de zi?

ÎNCHEIERE. UN CUVÂNT FINAL DE ÎNCURAJARE

ISUS A STAT SINGUR

Când vine vorba de a rezista la presiunea de grup sau a mulțimii, Isus Hristos este exemplul suprem de hotărâre neclintită, de adevăr necompromis și de ascultare desăvârșită. De la începutul slujirii Sale până la ultima suflare de pe cruce, Isus S-a confruntat cu o presiune neîncetată – din partea liderilor religioși, a figurilor politice, a mulțimii și chiar a propriilor Săi ucenici. Totuși, El nu S-a supus niciodată voinței altora. El nu a prioritarizat niciodată popularitatea în detrimentul scopului pentru care venise. El a fost ancorat în voia Tatălui, iar acea ancoră a rămas fermă, chiar și în furtuna opiniei publice și a respingerii din partea oamenilor.

Elitele religioase ale vremii încercau constant să-L prindă pe Isus în cursă cu întrebările lor, sperând că El Se va conforma în final tradițiilor lor sau că va ajunge să contrazică Scriptura. Ei Îi batjocoreau învățăturile, Îl acuzau de blasfemie și complotau la omorârea Lui. Totuși, Isus a refuzat să-Și dilueze mesajul sau să evite adevărul. El vorbea direct, clar și cu îndrăzneală, chiar și atunci când adevărul Lui îi ofensa pe cei puternici.

Mulțimile erau și ele schimbătoare. Uneori Îl iubeau și Îl urmau în setea lor după minuni, hrană și spectacol. Dar când învățătura Lui a devenit grea, ele s-au depărtat de El. Ioan 6 ne spune că mulți dintre ucenicii Lui au spus: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o suferă?” (Ioan 6:60).

Nici chiar cei mai apropiați ucenici ai Săi nu L-au înțeles. Petru L-a muștrătat pe Isus

pentru că El a vorbit despre moartea Sa. Toma a avut îndoieli. Iuda L-a trădat. În ultimul Său ceas, toți s-au împrăștiat. Totuși, în Ioan 8:29, Isus a făcut această afirmație de neclintit: „Totdeauna fac ce-I este plăcut”.

Ce standard! Ce afirmație! Isus nu a trăit pentru aplauzele oamenilor. El a trăit pentru aprobarea Tatălui Său. El nu Și-a modelat identitatea în jurul acceptării mulțimii, ci Și-a găsit valoarea făcând voia lui Dumnezeu.

Când ne confruntăm cu presiunea grupului, fie că este vorba de presiunea de a tăcea, de a ne compromite convingerile sau de a ne integra în lume, trebuie să privim spre Isus. El a rămas ferm și neclintit când alții au fost ezitanți. El a ascultat când alții s-au răzvrătit. Și El ne cheamă să mergem pe aceleași cale, o cale care nu duce la popularitate, ci la o cruce.

„Dacă voiește cineva să vină după Mine,
să se lepede de sine, să-și ia crucea în fie-
care zi, și să Mă urmeze” (Luca 9:23).

Acest lucru nu este ușor. Ne va costa confort, comoditate și uneori chiar relații. Dar este singura cale care duce la viață. A sta tare în fața presiunii mulțimii și a căuta să-L urmezi pe Isus este cel mai contra-cultural și mai curajos lucru pe care îl poți face. Și pentru că El a mers primul pe această cale, noi Îl putem urma acum cu încredere.

Era cândva o tânără muziciană creștină pe nume Sarah. Ea avea o voce frumoasă și o pasiune pentru închinare. După puțin timp, Sarah a început să câștige urmăritori pe rețelele de socializare, iar în scurt timp producătorii de muzică au fost interesați să lucreze cu ea. Dar era o problemă – ei voiau să tempereze „chestia cu Isus” din piesele ei, așa că i-au spus: „Poți păstra puțină spiritualitate, dar nu fi atât de directă. Dacă vrei un

public mai larg, trebuie să fii mai la modă”.

Presiunea era mare. Prietenii au îndemnat-o să accepte acordul cu producătorii. „Aceasta este șansa ta! Doar fă un mic compromis – poți fi creștină și din culise”. Pentru o clipă, Sarah s-a luptat cu ispita. Dar apoi și-a adus aminte de cuvintele lui Isus: „La ce îi folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul?” (Marcu 8:36) Așa că ea a spus nu. Sarah a renunțat la faimă ca să rămână credincioasă. A ales crucea în locul reflectoarelor. Asemenea lui Isus, Sarah nu a trăit pentru mulțime, ci a trăit pentru Tatăl ei ceresc. Și, deși a pierdut un contract, a câștigat pace, scop și o cale mai profundă cu Hristos.

A-L URMA PE ISUS ÎNSEAMNĂ SĂ RĂMÂI FERM

Isus nu doar că a rezistat presiunii grupului și mulțimii, ci El a redefinit măreția

stând singur în adevăr, chiar și atunci când asta a însemnat să meargă la cruce. El a fost ridiculizat, respins, trădat și răstignit – nu pentru că Îi lipseau abilitățile potrivite pentru a fi popular, ci pentru că a refuzat să dea ascultarea în schimbul acceptării.

Iar El ne cheamă acum să facem la fel. Isus ne cheamă să-L urmăm când lumea merge în cealaltă direcție. Ne cheamă să rămânem fermi când alții cad. Ne cheamă să-I fim plăcuți lui Dumnezeu, chiar dacă asta înseamnă să-i dezamăgim pe oameni.

El a stat singur pentru noi. Acum noi stăm de partea Lui.

„Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu” (Evrei 12:2).

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Cum te-a ajutat citirea Scripturii să rămâi ferm în momentele de presiune din partea altora?

2. Cine din viața ta te ajută să crești spiritual și cine te-ar putea îndepărta de Dumnezeu?

3. Când I-ai cerut lui Dumnezeu îndrăzneală ca să stai ferm credința ta? Care a fost rezultatul?

4. Ce înseamnă să trăiești pentru un public format din Unul singur [Hristos] și cum poate această mentalitate să-ți modeleze deciziile de zi cu zi?

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație creștină non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altor credincioși, astfel:

1. Recomandă mai departe această carte!
2. Scrie o recenzie pe pagina noastră de internet de unde ai descărcat această carte.
3. Vizitează pagina noastră de internet la **magnagratia.org** și află mai multe despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 450 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.
4. Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând profilele noastre de social media și abonându-te la noutăți pe email, așa încât să fii anunțat când publicăm resurse noi.
5. Roagă-te pentru noi.
6. Donează și ajută-ne să mergem mai departe. Donațiile se pot face online pe pagina noastră de internet.

Pentru orice alte informații, scrie la contact@magnagratia.org.

magnagratia.org

